

حامد کرزای در
جریان نشست
مورد بحث
رؤسای جمهور
در پکن در سال
۲۰۱۲، حاکمیت
جمهوری خلق
چین بر تائیوان،
تبت و استان
سین کیانگ
را به رسمیت
شناخت (صدر
۶۵، ۲۰۱۶) که این
هم نشانه‌ای
از حمایت از
وحدت چین
و نیز مبارزه
پکن علیه همه
شکل‌های
جدایی طلبی
بود

«حامیان مالی» چینی بود. در نتیجه پروازهای مستقیم کابل به ارومچی موقتاً به حالت تعلیق درآمدند.

در ۲۳ سپتامبر سال ۲۰۱۲، ژو یونگ کانگ، وزیر امنیت عمومی و منشی کمیسیون مرکزی امور سیاسی و حقوقی پروازی چهار ساعته به کابل داشت. این دیدار پس از سال ۱۹۶۶ که رئیس جمهور چین، لیو شائوکوی (۱۹۶۸/۱۰ - ۱۹۵۹/۴) به افغانستان سفر کرده بود، نخستین سفر یک مقام بلند پایه چینی به کابل بود (فون درکلی ۲۰۱۴). طی این اقامت کوتاه چندین موافقت‌نامه در زمینه همکاری‌های امنیتی و اقتصادی امضا شدند. وزیر چینی این موافقت‌نامه‌ها را به نفع دو کشور توصیف کرد که موجب ایجاد مشارکت راهبردی می‌شود که منجر به صلح، ثبات و توسعه در منطقه می‌شود. او قول داد حمایت از نیروهای امنیتی ملی افغانستان (ANSF) را افزایش دهد، زیرا چینی‌ها تا پایان سال ۲۰۱۱ فقط حدود ۲۰۰ افسر افغان را آموزش داده و تنها حدود ۴ میلیون دلار تجهیزات فنی و تدارکات به افغانستان اهدا کرده بودند (زابوروسکی ۲۰۱۲، ۱۴۶). دوره‌های آموزشی برای افسران پلیس ملی افغانستان (ANP) در مراکز آموزشی پلیس مسلح مردمی (PAP) برگزار شدند و مهارت‌های اولیه پلیسی از قبیل کنترل جمعیت و کنترل شورش، انجام تحقیقات جنایی و سایر وظایف مربوط به حفظ امنیت داخلی آموزش داده شدند. مربیان ارتش آزادی بخش خلق (PLA) در دانشگاه نان جینگ به افسران ارتش ملی افغانستان (ANA) آموزش‌های مقدماتی و پیشرفته را تدریس کردند (کوردزمن، هس؛ ۲۰۱۴، ۲۴۸). در دیدار رئیس جمهور کرزای از پکن در تاریخ ۲۵-۲۸ سپتامبر سال ۲۰۱۳ با رئیس جمهور شی جین پینگ (۲۰۱۳/۳-....) بیانیه مشترک چین و افغانستان درباره تعمیق مشارکت راهبردی و همکاری امضا شد (۲۰۱۳). در ژوئیه سال ۲۰۱۴ چین دیپلمات کهنه‌کار، سون یوشی را به عنوان فرستاده ویژه در افغانستان منصوب کرد. در فاصله ۲۸ تا ۳۱ اکتبر سال ۲۰۱۴ رئیس جمهور، اشرف غنی (۲۰۲۱/۸-۲۰۱۴/۹) برای دیدار با رئیس جمهور شی به پکن سفر کرد. شایان ذکر است که این اولین سفر خارجی رئیس جمهور تازه سوگند یاد کرده افغانستان بود. در این دیدار سران دو کشور بیانیه مشترک چین و افغانستان را درباره تعمیق مشارکت راهبردی و همکاری صادر کردند. در این بیانیه بر تعهدات بیانیه سال ۲۰۱۲ تأکید و همچنین راجع به فعالیت‌هایی در جهت توسعه همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی اطمینان خاطر داده شد. در حوزه امنیتی طرفین بر همکاری در مبارزه با جنبش اسلامی ترکستان شرقی (ETIM)، سازمان جدایی طلب فعال در استان سین کیانگ که هم‌مرز با افغانستان است و با القاعده و طالبان همکاری می‌کرد توافق کردند. در طی این دیدار رئیس جمهور شی بارها به تعهد چین به حفظ ثبات در افغانستان و حمایت از روند آشتی ملی به رئیس جمهور افغانستان اطمینان خاطر داد (گاچا ۲۰۱۵، ۳). در ۱۸ می سال ۲۰۱۶ بیانیه مشابهی توسط نخست‌وزیران دو کشور - عبدالله عبدالله (۲۰۲۰/۳-۲۰۱۴/۹) و لی کچیانگ (۲۰۱۳/۳-....) امضا شد (بیانیه مشترک ۲۰۱۶). در مارس سال ۲۰۲۰ رهبران جمهوری خلق چین، انتخاب مجدد رئیس جمهور اشرف غنی را تبریک گفتند و از همه طرف‌ها خواستند به روند بازسازی و صلح در این کشور جنگ زده سرعت ببخشند.

در مجموع چین بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۹ مبلغ ۱۸۰ میلیون دلار و بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴، ۷۵ میلیون دلار دیگر به دولت افغانستان کمک کرد (کوردزمن، هس، ۲۰۱۴، ۲۴۷).